

ogsaa giver sit Samtykke dertil i skjærpet Form. Det forekommer mig, at ethvert Menneske med Hjertet paa det rette Sted bør føle, at naar en stor Befolkning med mange Krav og mange Savn taler saaledes til dem, de sende til Rigsdagen, saa har det Noget at betyde, og saa kan man ikke stille sig fornemt der overfor, saaledes som det forekommer mig, at baade den høitærede Conseilspræsident og flere Medlemmer i Gaar vare tilbøielige til; nei, det er en Sag af en virkelig gripende Betydning. Naar jeg da saa spørger, hvad det betyder, at Befolkningen stiller sig saa abnormt, saa er jo dette, at Befolkningen nærer en Frygt for, at den, som allerede i 1864 er blevet plyndret saa haardt af en ydre Fjende, og som i 1866 er blevet overløst af en indre Fjende og ligeledes plyndret, nu for tredje Gang skal blive plyndret for, hvad Befolkningen betragter som sit bedste Gie næst efter den nationale Uafhængighed. Det er dette, som ligger i dette Forhold, Jeg drager det imidlertid ikke frem her, fordi jeg tror, at jeg paa nogen Maade kan gjøre Indtryk paa de høitærede Miniistre. Jeg tror navnlig, at den høitærede Conseilspræsident har sat sig den Opgave fremfor alle at repræsentere Standhaftigheden i vort Folk og vort Land. Jeg tror, at han har valgt sig Idealer til Efterligning, saadanne som for Exempel: Karl den 12te, eller for at tage en Person fra Digtningens Verden, den standhaftige Tinsoldat. Det forekommer mig, at sliige Idealer ikke ere værdige for en Statsmand at vælge. Det forekommer mig, at en Statsmand ganske vist maa være i Besiddelse af Fasthed og Haardhed. Lad ham kun ligne Staetet i den Henseende, men han har jandelig ogsaa Trang til den modsatte Egenstabs, til Bøielighed og Elasticitet og det Skue, som vor Conseilspræsident — denne faste Søile, om hvilke de mindre Mander i Ministeriet samle sig — frembyder for os, forekommer mig netop at være Skuet af den Person, der har den ubøielige Fjernstang igennem sig, og som vil spille denne Rolle til Ende, hvorledes det saa end gaar de Interesser, som han fremfor nogen Anden er kaldet til at hævde og repræsentere. Jeg vil her minde om det Samme, som den høitærede Folkethingsmand fra Middelfart (Monrad) løseligt og svagt berørte i Gaar. Han talte om, hvorledes disse Forhold saa ganske stille og uformærket liste Grunden bort fra det høie Landsting. Han beklagede, at det var et Spørgsmaal, saaledes som Landstinget nu er sammenfat, om det virkelig er en betryggende Betingelse for, at vi faae de bedste og bestindigste Mænd samlede i det høie Landsting, at vi lægge den Vægt

paa Skatteindtægten, som vor Valglov bestemmer. Men jeg vil tillade mig at føre denne Tanke en lille Smule videre og minde om, at der er en anden konservativ Interesse, som det høitærede Ministerium ved sin Udsærd sætter i alvorlig Fare. Jeg vil tillade mig her at fremkomme med et Vidnesbyrd. Jeg kunde synes kun at have Lov til at tale om den Kreds, som jeg har den Ære at repræsentere, men som jo Regjeringen selv mener burde bestaa af to; men jeg færdes saa meget rundt omkring i Befolkningen, at jeg dog vil tage mig den Frihed at sige, at jeg med Forbauselse har lagt Mærke til, i hvilken Grad de loyale Følelser, paa hvilke det konstitutionelle Monarki hviler, er i Tilbagegang, ja i rivende Tilbagegang rundt om i Landet. Disse Ord vilde jeg gjerne lægge Ministeriet paa Hjerte.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved

Foranstaaende Forslag af Boksen vedtoges med 60 Stemmer mod 13.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Meddelelse af Concession til Anlæg og Benyttelse af forskellige Sidebaner til de danske Statsbaner.

Lovforslaget findes i Tillæg A.

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Boksen: Jeg tillader mig at stille samme Forslag om Overgang til Dagsordenen, som er vedtaget i den foregaaende Sag.

Formanden (Berg): Jeg antager ikke, at jeg behøver at oplæse Forslaget; ærede Medlemmer maa kunne erindre det. Forhandlingen dreier sig nu om dette Forslag.

J. Sage: Det er blot et Par enkelte Bemærkninger, jeg vil gjøre i Anledning af, at Dagsordenen ogsaa skal anvendes paa dette lille Lovforslag. Dagsordenen gaar jo ud paa, at det er ønskeligt at forhandle med den nuværende Regjering om Reformen. Det er dens Udtryk; men i Virkeligheden er den et Forsøg paa at for-